

ὁ νομαρχῶν ἐνώπιόν της καὶ τὴν διατάττει, κατὰ τὴν ἰδίαν ἑαυτῆς διαβεβαίωσιν, προτάσων ρεβόλβερ, νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐπιλέγων «πρέπει νὰ μὲ ὑπακούσῃς, διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ νομάρχης, ἡ ἀρχὴ τοῦ τόπου. Τί φοβείσαι; ἔχω ἔτοιμα τὰ στεφάνια διὰ νὰ σὲ στεφανωθῶ. Ἐγὼ εἶμαι ὁ σύζυγός σου, ἡ ψυχὴ σου, τὸ πᾶν διὰ σέ. Ἐλα μαζί μου, διότι ἐάν δὲν ἔλθῃς, κύτταξε καλά! θὰ σκοτωθῶ καὶ ἐγώ, ἀλλὰ θὰ σκοτωθῆς καὶ σύ».

Ἡ γυνὴ αὕτη, εἴτε ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φόβου καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἀρνήσεως κινδύνου, εἴτε δελεασθεῖσα ὑπὸ τῶν γοητευτικῶν ἀπόψεων νέου συζυγικοῦ βίου, ὑπέκυψε καὶ ἀφέθη συρομένη ἀπὸ τῆς χειρὸς νὰ ἀπαχθῆ ἀπὸ τῆς μητρικῆς οἰκίας, ἀκολουθουμένη ἀπὸ τοῦ ἐξαετοῦς υἱοῦ της καὶ τοῦ τολμητίου ἀπαγωγέως της, ὅστις τὴν ᾠδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἄλλ' ἀποκλεισθέντος ἀπὸ τῆς νομαρχιακῆς οἰκίας τοῦ ἐξαετοῦς υἱοῦ τῆς ἀπαχθείσης, τὸ δυστυχὲς παιδίον κλαίον καὶ ὀδυρόμενον ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν καὶ ἀνήγγειλε τὸ σκληρὸν δι' αὐτὸ πάθημα. Μετ' ὀλίγην ὥραν ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νομαρχουόντος ἡ ἀγαμὸς ἀδελφὴ του, μαθοῦσα δὲ τὰ διατρέξαντα καὶ ὅτι πρόκειται ὁ ἀδελφός της νὰ στεφανωθῆ τὴν *Ρουμπίαν* του, γίνεται ἐξάλλος, διαμαρτυρομένη δὲ καὶ ἀκράτητος ὑπ' ὀργῆς καταλείπει τὴν ἀδελφικὴν στέγην καὶ καταφεύγει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ταμίου κ. Ν. Παπαδοπούλου.

Τὸ γεγονός τῆς ἀπαγωγῆς ταύτης, ἅμα τῇ ἐπαύριον ἐγνωσθῆ ἐν τῇ πόλει, προεκάλεσεν ἀπερίγραπτον ἀγανάκτησιν καὶ συιτάραξιν διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως, εἰς ἣν κατεκυλίσθη ἡ ἀνωτέρα ἀρχὴ τοῦ τόπου. Πάντες ἐφρικτῶν ἀναλογιζόμενοι εἰς τίνος χειρὸς ἦτο ἀνατεθειμένη ἀπὸ τῆς ἀνόδου εἰς τὰ πράγματα τοῦ τρικουπικοῦ ὑπουργείου, ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τῆς Ζακύνθου. Ὅποια ἄβυσσος διασθοράς καὶ ἐξουδενώσεως! Ὅποια ἐθνικὴ κατασχύνη! Τὰ δὲ μετὰ τὴν ἀπαγωγὴν εἶναι ἐπίσης ἀπάνθρωπα καὶ κτηνώδη. Ἡ ἀπαχθεῖσα διέμεινε κατὰ κλειστός ἐπὶ ὀλοκληρὸν τὴν τετάρτην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀπαγωγέως της. Ἡ γυνὴ αὕτη διῆχρηται ὅτι εἰς τὰς παραστάσεις της καὶ τὰ θλιβερά παράπονά της καὶ δι' ὅ,τι ἔπαθε καὶ ἐγάθη ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ νομαρχῶν στερεοτύπως ἐπανελάμβανε ἀνὰ μὴ φοβῆται τίποτε, διότι αὕτη εἶναι ἡ σύζυγός του» Ἡ γυνὴ βεβαίῳ ὅτι χωρὶς νὰ κατακλιθῆ καὶ οὐδενὸς ἀπογευθῆ, διῆλθεν ἐν ἀγωνίᾳ τὴν κρίσιμον ἐκείνην ἡμέραν. Περὶ τὸ ἑσπέρας δὲ τῆς τετάρτης κατέρχεται τῆς οἰκίας τοῦ ἐνοπλοῦ ὁ νομαρχῶν σὺν τῇ βεβαιώσει του πρὸς τὴν ἀπαχθεῖσαν ὅτι μετ' ὀλίγον ὑποστρέψει. Ὅποια δ' ὑπῆρξεν ἡ ἀπόγνωσις τῆς δυστυχοῦς γυναικός, ὅτε μετ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας βλέπει τὸν ἀστυνόμον καὶ πλείστους ἄλλους ἀνερχομένους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐκδιώκοντας αὐτὴν διὰ τοῦ σκληροτέρου καὶ ἀπρεπεστέρου τρόπου! Ἡ τάλαινα ἀπαχθεῖσα περίτρομος, ἀπεγνωσμένη καὶ ἔνδακρος ἐξεδιώχθη τῆς οἰκίας, ἐν ἧ πρό 24 ὥρῶν πάγκακος ὅφει τὴν παρέσθην ὑπὸ τὴν μαγευτικὴν πλεκτάνην νομίμου συζυγίας καὶ δὴ καὶ νομαρχιακῆς! Ποῦ εὐρισκόμεθα! Ἐλθέ ἐνταῦθα, κ. Τρικουπῆ, νὰ καμαρώσῃ τὴν διοίκησίν σου! Ἄλλὰ τί λέγομεν; Τὴν διοίκησιν ἣν ἐστόλισαν Τσαγκαράχιδες, ἔπρεπε νὰ λάμπρῶσι καὶ Βενιοί.

Ὅπόσον ἐπαίσχυντοι εἶνε αἱ σελίδες τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος... καὶ ποῦ μᾶς κατέρριψε τὸ σύστημα, ὅπερ ἀνεκαίνισεν ἡ τρικουπικὴ διοίκησις μέχρι σημείου ἐπιφρόβου καὶ ἐπισφαλοῦς.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τάιντα, 2 Σεπτεμβρίου.

Ἴτο Ζεὺς! ἡ χολέρα δὲν ὑπάρχει, ἀν μὴ σποραδικῶς, ἀποβαλοῦσα τέλειον τὸν κακοῦ καὶ θανατηφόρον χαρακτήρα, ἀσφαλῶς δὲ ἀν καὶ βραδέως λείπεται τὸν καταλαβόντα.

Ἄν καὶ καλὰ καλὰ δὲν εἴμπορεῖ τις τὴν ἀλήθειαν νὰ ἐξακριβώσῃ παρὰ τῶν ἱατρῶν, διότι δεινὴν σύγχυσιν πάσχουσι καὶ ἀντίφασιν, ἀν καὶ καθ' ἡμέραν δελτία ὑγειονομικὰ ἐξεδίδοντο, ἐντούτοις οὔτε ἀκριβῶς, οὔτε πιθανῶς, οὔτε σχετικῶς δύναται τις νὰ ὑπολογίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων.

Ἔντε Καίρω καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν, πράγματι τὰ ὑγειονομικὰ δελτία ἦσαν σχεδὸν σύμφωνα πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ εἰς τὰς κώμας, ἀλλὰ εἰς τὰ χωρία Κύριος οἶδεν. Συνέβη πολλάκις εἰς χωρία τινὰ καὶ μάλιστα διὰ τὸν φόβον τοῦ ἀποκλεισμοῦ, τὸ πνεῦμα τῆς καταστροφῆς νὰ φυσήσῃ καὶ νὰ οὐσῇ τόσας πνοάς, καὶ ἐντούτοις ἐπισήμως νὰ μὴ ἔχη εἰδῆσιν ἡ Κυβέρνησις· ἄλλοτε πάλιν νὰ σημειωθῆ κόμη τις μετὰ τὸν αὐξήοντα ἀριθμὸν τῶν 5—6 ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ δημοσιευθῆ «χάρις εἰς τὰ δραστήρια μέτρα τοῦ ἐπάρχου τὸ κακὸν ἐπνίγη ἐν τοῖς σπαργάνοις» καὶ τὸ κακὸν νὰ ἐβασίλευε πρὸ πολλοῦ, ὅτε δὲ ἐπισήμως ἐγνώσθη, δὲν ἦτο κακὸν ἐν σπαργάνοις, ἀλλὰ γεγηρακὸς ἐν τῇ κώμῃ, πολλοὺς θύσαν καὶ τελευταῖον θυσίασθῆν, ὥστε τὰ 5—6 ἐκεῖνα θύματα δὲν ἦσαν αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ἀσθενείας, ἀλλὰ τὸ τέλος.

Ἄλλου ἐπιτήδειός τις Σέχης (δημοτικὸς πάρεδρος) ἐπαμφοτερίζων, εὐρωπαῖος δηλ. ἐν Εὐρωπαϊοῖς καὶ Φελάχος ἐν Φελάχοις, διὰ τούτων μὲν ἀπέκρυπτε τὴν νόσον εἰσβαλοῦσαν, δι' ἐκείνων δὲ διέδιδεν, ὅτι τὰ ἔκτακτα αὐτοῦ μέτρα ἔτρωσαν τὸ χωρίον· ὥστε στατιστικῶς «Ἀρκαδίην αἰτεῖ» ὁ αἰτῶν τὴν ἀλήθειαν· ἀλλὰ κατὰ τὸν πιθανώτερον ὑπολογισμὸν καὶ διὰ τὴν σπάνιν τῶν ἱατρῶν καὶ διότι ἡ ἀσθένεια δὲν εἶχεν ἀχρεῖον χαρακτήρα, ἀν μὴ ἐν Σιμπιν-ελ-Κὼμ, ἐνθα ἐδειξαν σπάνια δείγματα ἐθελοθυσίας οἱ τρόφιμοι τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου Τσάμης καὶ Μικρός, ἐθέρισεν ὑπὲρ τὰς 40,000· ἢ μᾶλλον ὡς εἶπεν ἅγιός τις Μακράκης, μετὰ διήμερον νηστείας ἀπαντήσας πρὸς ἱερολογιωτάτους Φελάχους διαποροῦντας καὶ ἐρωτῶντας αὐτὸν, διατί μόνον Φελάχους τὸ πλεῖστον ὁ θεὸς ἀνακαλεῖ, διότι, εἶπεν ὁ εὐσεβὴς ἀνὴρ, ἐκρήμισε τειχὸς τι τοῦ παραδείσου καὶ ὁ Ἄλαχ ἐχρειάσθη ἐργάτας· καὶ οἱ ἀπλοικοὶ Φελάχοι μὰ τὴν χαρὰν τῶν ὥστε πρὸς τὸ παρὸν τὰ θύματα εἶνε μὲ συμπερασμὸν καὶ μάλιστα τῶν χωρίων. Ἄλλὰ τί συμφέρον εἶχον ἴσως διαπορῶν τις ἐρωτήσῃ, ἵνα ἀποκρίψῃ τὴν νόσον; Πρῶτον διότι δὲν τὴν ἐφοβοῦντο τοῦ θεοῦ λέγοντες ὅτι εἶνε καὶ αὕτη, ἔπειτα ἐφοβοῦντο τὸν χολερικὸν ἀποκλεισμόν. Τί δὲ θὰ εἶπῃ χολερικὸς ἀποκλεισμός; θὰ εἶπῃ Γουδί μὲ τοὺς πεινῶντας καὶ Κάνθαρος μὲ τοὺς εὐλογιῶντας, ἀλλὰ Γουδί καὶ Κάνθαρος ἐν τετραγώνῳ, διότι οὗτος ἐν ἀβελτηρίᾳ πρωτεύομεν. Ἐπειτα ὁ καίμενος ὁ Μαμούρη (ἐπαρχος) εἶχε τὸ συμφέρον τὸ ἠθικὸν νὰ διαδώσῃ, ὅτι ἔσσωσε τὸ χωρίον διὰ τῆς πατρικῆς του μερίμνης καὶ τὸ ὑλικόν, νὰ κολπώσῃ ὅσας ἀντιχολερικὰς συνδρομὰς συνέλεξεν.

Συνέβησαν μάλιστα καὶ μερικὰ, ἀ θαυμασιῶς περιγράφει ὁ εὐφρέσταστος Ποῦσκιν «ἐν τῷ γενικῷ αὐτοῦ ἐπιθεωρητῇ»: Ἰδοὺ προσόμοιόν τι συμβᾶν ἐνταῦθα. Παρουσιάσθη πολὺ-γλωσσος καὶ πολὺπατρις ἀνὴρ, ἔκτακτος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀντιβασιλέως καὶ διέταττεν ἀπ' ἐδῶ καὶ διέταττεν ἀπ' ἐκεῖ,

ἀλλ' αἱ διαταγαί του ἐξετελοῦντο, ὅσον καὶ αἱ πατρικαὶ συμβουλαὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι. Τὴν κάμνει ὁ ἐρίφης, τὸ κόπτει λάσπην εἰς τὰ χωρία, «αἰ, αἰ, ἐσεῖς ἔχετε ἀκάθαρτα, ἐδῶ εἶδα ἕνα πτώμα, εἰμὶ ὁ ἕκτακτος ἀπεσταλμένος, πρόστιμον εὐθύς, 30, 50 60 λίρας» κατὰ τὸ χωρίον καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐπέταττε τὸν γενικὸν διοικητὴν, ἐπεμπε τηλεγραφήματα καὶ χαιρετίσματα μετὰ τὸν παρατυχόντα πρὸς τὸν ἀντιβασιλέα καὶ ἔγεινεν ἄφαντος ὡς ὁ ἦρας τοῦ Πούσκιν, ἕνα πρῶτ'. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἱατροὶ δὲν ἐφάνησαν ὑποδέεστεροι εἰς τὴν σφαιρὰν τῶν, ἀν μὴ διὰ τὸ ἀγυρτικὸν καὶ φυλάργυρον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον διὰ τὸ ἀνωφελές καὶ ἀντιφατικόν, ὡς τῶν ὁμοτέχων τις ἀπέδειξε διὰ τῆς Ὀμοροίας εὐφῶς, ἀν μὴ σπουδαίως ἐγὼ αὐτὸς ἔχω χοληρικὸν ἐνθύμιον, ἔκθεσιν διατυμπανισθέντος ἱατροῦ ἐπὶ ἀντιχοληρικότητι, ἀλλὰ τὸ πρῶτ' καὶ ἄλλα τὸ βραδύ λέγουσαν ἀλλὰ νέισσα. Μετὰ συγχωρεῖτε διὰ τὸ τουρκικόν, ἀλλὰ νομίζω καιρὸς τὰς γαλλικὰς φράσεις νὰ ἀντικαταστήσωμεν δι' ἀνατολικῶν, ἀφοῦ ὁ Ζεϊμπέκος Ζεϊμπέκου διεδέχθη τὴν Ζιροφλὲ-Ζιροφλᾶ. Ἀλλ' ἐπὶ τὴν χολέραν. Δεινὸς λοιπὸν ἀγὼν συνήθη καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ τῆς βροτολοιγότητος· ὅσοι μὲν εἶχον παχὺν μισθόν, ὑπὲρ τὰς 25,000 ὅσοι δὲ οὔτε πεντάραν, 100,000 λέγουσι τὰ θύματα, ὧν 30,000 μὲν ὁ φόβος, 30,000 ἡ χολέρα καὶ τὰ λοιπὰ ἡ ἱατρικὴ ἀφῆρπασαν· ἐγὼ δὲ νομίζω ἐν μέσῳ τὴν ἀλήθειαν.

Ἀλλ' εὐτυχῶς ἐξέλιπε τὸ κακόν· ὡς δὲ μετὰ δεινὴν τρικυμίαν ἢ θάλασσα ἐκβράζει πολλὰ, οὕτω καὶ μετὰ τὴν ἀσθένειαν οἱ ἱατροὶ ἤρχισαν τὰ ἰδικὰ τῶν καυμένε Μολιέρε!

Ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπιτροπὴ ἤτε Γερμανικὴ καὶ Γαλλικὴ μελετῶσι καθ' ἑκάστην, ἀλλὰ σιωπῶσι, μηδὲν ἐκστομίσασι, ἀν μὴ ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς γερμανικῆς ἐζήτησεν 20 πιθήκους. Τάλανες πίθηκοι! μέλλει ἐπ' αὐτῶν νὰ κάμη δοκιμάς.

Ἀέγεται, ἀλλὰ μετ' ἐπιφυλάξεως ὅτι ὁ Γερμανὸς οὗτος κ. Κῶχ, αὐτὸς οὗτος ὁ ἐπιδειξας τῷ αὐτοκράτορι τὰ φθισικὰ ζωύφια, λέγεται ὅτι ἀπέστειλε πλήρη κιβώτια σπόρου χοληρικοῦ τῷ κ. Βίσμαρκ, ἵνα δι' αὐτοῦ συγκρατῇ τὴν συμμαχίαν του, ὡς φόβητρον αὐτὸν ἐπιδεικνύων· τοῦ διαβόλου τὸν Βίσμαρκ ἀπὸ πάντων ὠφελεῖται, κοντεύει νὰ εἶναι ἄξιος ὡς τὸν Τρικουπῆν.

Ἐπὶ τέλους καὶ πρὸς ἡσυχίαν τῶν αὐτῶν γράφω ἐκ νέου ὑμῖν, ὅτι ἡ χολέρα, ὡς νὰ ἀναγνωσθῇ ἡδὴ ἡ ἐπιστολὴ, θὰ ἦναι διαγεγραμμένη ἀν μὴ ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ὑγειονομικῶν δελτίων. Μηδεὶς δὲ τρομάξῃ, ἀναλογιζόμενος ὅτι ἀκόμη ἀκούονται κρούσματα εὐλογιακὰ ἐν Πειραιεῖ, ὡς τοῦλάχιστον αἱ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι. Ἴσως ὁμως ἡ χολέρα δειλοτέρα τῆς εὐλογίας τρομάξῃ μὲν πρὸς ὑπερόγκον μισθὸν τῶν ἐξ Ἀγγλίας κατελθόντων ἱατρῶν καὶ φύγῃ.

Δέκα δηλ. ἱατροὶ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ἀντὶ λίρων 100 ἀγγλικῶν τὸν μῆνα, ἤλθον σπεύδοντες, μεσοῦντος τοῦ κακοῦ, καὶ ἀν μὴ ἀποτελεσματικῶς ἐπολέμησαν αὐτὸ, παρὰ πάντων ὁμως ὁμολογεῖται, ὅτι ἐδειξαν ἕκτακτον καὶ ἀκούραστον διάθεσιν καὶ ἱατροῦ καὶ νοσοκόμου χρέη ἐκπληροῦντες, διότι εἰρήσθω ἐν παρενθέσει, ἡ χολέρα δὲν θέλει λόγια καὶ συνταγὰς, ἀλλὰ χάδια καὶ τριψίματα.

Τοῦ λόγου δὲ ἐπὶ Ἀγγλοὺς ἱατροὺς ἐλθόντος νομίζω καλὸν νὰ εἶπω ὅτι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἔπραξαν θαύματα ἀξία ἀναγραφῆς ὑπὲρ τῶν παθόντων στρατιωτῶν, ἡμέρας καὶ νυκτὸς τὰ πάντα τοῖς πᾶσιν ὄντες, διὰ τοῦτο

δὲ σχετικῶς ἐλάχιστοι μὲν στρατιῶται, πλείστοι δὲ ἀξιωματικοὶ ἀπέθανον.

Ἀλλ' οἶαν μέρειναν ἐπέδειξαν οἱ τε ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ ἄρχοντες καὶ προστώτες, ἅμα τοῦ κακοῦ ἀρξαμένου ἐνῶ ὁ ἀγγλικὸς στρατιώτης εἶνε φελλάκος χορτάτος, μέθυτος καὶ χριστιανός· ἀλλὰ τί δὲν κάμνει ἡ ἐπιτήρησις ἡ διηνεκής! Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικούς, ἀρξαμένου τοῦ κακοῦ ἐπετάγη νὰ διαιτῶνται ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τοῖς στρατώσι καὶ ἡ ἐπιταγὴ, κύριε ἀναγνώστα, ὅστις ἔβαλες τὰ γέλοια, ἅμα ἤκουσες διαταγὴν, ἡ διαταγὴ λέγω ἐξεπληρώθη· πολλοὶ μάλιστα μάθε καὶ τοῦτο, ὅτι ἔχοντες πρὸ τῆς χολέρας ἀδειαν ἵνα μεταβῶσιν εἰς Ἀγγλίαν, ἔμειναν οἰκιοθελῶς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσοι δὲ ἔτυχον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπανεκάμψαν. Ἀφοῦ λοιπὸν γελᾷς μάθε καὶ τοῦτο τὸ μᾶλλον ἀπίστευτον, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι, οὔτε τὸν μύστακα ἔχουσι ἐστριμμένον, οὔτε τὸ βλέμμα ἀπειλητικόν, οὔτε τὴν γλῶσσαν ἀγέρωχον, οὔτε τὴν σακαράκιαν συρτὴν καὶ τραντακτὴν, ἀλλ' ἐν τούτοις μ' ὄλας ταύτας τὰς ἐλλείψεις μετὰ θερμοκρασίαν 50 βαθμῶν, ὅσην δηλ. χρειάζεται τὸ αὐγὸ νὰ γίνῃ μελάτο, πεζοὶ ἢ ἐφιπποὶ ἔτρεχον τὰς ἐρήμους τῆς Αἰγύπτου, αὐτοὶ οἱ χιονοβιοί.

Τὸ δὲ μάλα πεσίεργον, ὅτι παρετήρησα ἐπὶ δύο ἔτη ἐν Φιλιππουπόλει παρὰ τοῖς Ρώσοις ἀξιωματικοῖς. Τί διάβολον, ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν καὶ ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, αὐτοὶ οἱ πρᾶσι, αὐτὰ τὰ ἀνάκρια, αὐτοὶ οἱ φιλόγελοι καὶ διασκεδαστικοί, ἀλλὰ μισέλλητες, εἶνε οἱ ἀτρόμητοι μαχηταὶ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Αἴμου; Ἐνα καὶ μόνον οἱ ἐν Φιλιππουπόλει εἶδον Ἀύσανδρον τινὰ διὰ τὴν τραχύτητα καὶ σφοδρότητα καὶ βραχυλογία, τὸν Γοῦρκον. Πάντες δὲ οἱ ἄλλοι ἦσαν αἰλαροὶ καὶ εὐθυμοὶ ἐν ἅπαντι καιρῷ καὶ παιγνιώδεις, ἀχθινὸν δὲ καὶ τραχὺ μηδέποτε μήτε φωνῇ μήτ' ὄψει ἔχοντες, ἀν μὴ ἐν πολέμῳ,» ἐκεῖ δηλ. ποῦ πρέπει· ἀλλ' ἀφοῦ ἤρχισαμεν ἄς ἀποτελειώσωμεν τοὺς Ρώσους, ὄλο κατὶ θὰ κερδήσωμεν. Ρητέον λοιπὸν ὅτι ἀν ὁ Γοῦρκος ἦτο τραχὺς τις καὶ σφοδρὸς καὶ βραχύλογος ὡς ὁ Ἀύσανδρος, ἦτο καὶ λιτὸς καὶ ἀσκητικὸς ὡς ὁ Ἀγκσίλαος, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἦσαν Λούκουλοι **primo numero**.

Μοὶ φαίνεται δὲ ὅτι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, ἀν καὶ δὲν μετέφιλευσαν καμμίαν φοράν οἱ ἀχρεῖοι, δὲν ὑπολείπονται τῶν Ρώσων οὔτε στὸ φαγί, οὔτε στὸ πιοτί, τὸ πολὺ, παρὰ πολὺ.

Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ πολιτικὰ βαρετοὶ ἄνθρωποι, ὁ κόσμος δὲν τοὺς ἀγαπᾷ, ὁ ἔμπορος φοβᾶται μὴ δὲν κερδίξῃ ὅσα πρότερον, ὁ τοκιστὴς μὴ δὲν τοκίξῃ ὅσον πρότερον, ὁ ὑπάλληλος μὴ δὲν κλέπτῃ ὅσα πρότερον, ὁ διπλωμάτης μὴ δὲν ἔχῃ ὅσα πρότερον καὶ ὁ φελάχος μὴ δὲν ξυλίζεταί ὅσον πρότερον.

Ἀμὴν θὰ μείνωσιν ἢ θὰ φύγωσιν; Νὰ σᾶς εἰπῶ καὶ εἰς αὐτὸ τὴν γνώμην μου, ρητορεύουσι μὲν ὡς φευξόμενοι, μιχανῶνται δὲ ὡς μενούντες, μακάριοι γὰρ οἱ κρατοῦντες.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς ὀπισθεν τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου καὶ πλησίον τοῦ καφενεῖου τὸ «Στάδιον» νεοδημίου οἰκίας, συγκείμενον ἐξ αἰθούσας, τριῶν εὐρυχωρῶν δωμάτων καὶ λοιπῶν χρειῶν.

Πληροφορίαι δίδονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καφενεῖου τὸ «Στάδιον».

Ο ἱατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετέφκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σωκράτους οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὀπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7-8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2-4 μ. μ.**